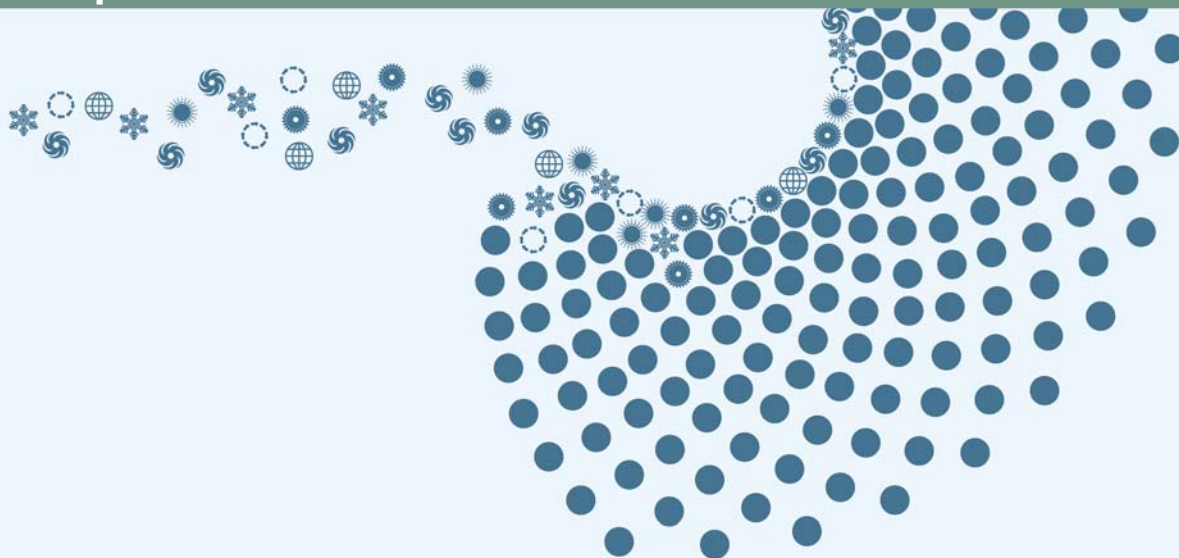

Opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider

Veileder til Forurensningsforskriften kapittel 2

TA
2548
2009

Forord

Forskrift om opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider ble vedtatt av Miljøverndepartementet med virkning fra 1. juli 2004. Bestemmelsene i forskriften inngår som kapittel 2 i forurensningsforskriften. Kapittel 2 ble revidert 1. juli 2009.

Denne veilederen gir praktisk informasjon til forskriften. Den omhandler ikke undersøkelser av forurenset grunn eller tilsvarende.

Sigurd Tremoen
direktør i kjemikalieavdelingen

Innhold

Sammendrag	4
1. § 2-3 Definisjoner	5
1.1 Naturlig bakgrunnsnivå	5
1.2 Normverdi	6
1.3 Akseptkriterier	6
2. § 2-4 Krav om undersøkelser	7
2.1 Er det sannsynlig at eiendommen er forurenset?	7
2.2 Undersøkelser for å avklare om grunnen er forurenset	7
2.3 Videre undersøkelse av forurensningen	8
3. § 2-5 Krav om tiltak ved terrenginngrep i forurenset grunn	8
4. § 2-6 Krav til tiltaksplan	9
4.1 Hva skal tiltaksplanen gi svar på?	9
4.1.1 Tiltaksplanen skal sikre ønsket miljøkvalitet (jf. § 2-5 a)	9
4.1.2 Anleggsarbeidet skal ikke føre til forurensning (jf. § 2-5 b)	10
4.1.3 Disponering av forurenset masse skal være forsvarlig (jf. § 2-5 b og 2. ledd).....	10
5. § 2-9 Gjennomføring av tiltak, rapportering m.m.	10
6. § 2-10. Plikt til å stanse igangsatt terrenginngrep dersom det oppdages forurensning i grunne	11

Sammendrag

Veilederen til forurensningsforskriften kapittel 2 gir praktisk informasjon til utvalgte paragrafer i forskriften. Hovedfokus er rettet mot kommunenes behov.

1. § 2-3 Definisjoner

1.1 Naturlig bakgrunnsnivå

Tungmetaller er vanlig å finne i all jord. Konsentrasjonen varierer fra sted til sted. Årsaken til variasjonen er ulikt innhold av tungmetaller i mineraler og bergarter og en ulik fordeling av tungmetallrike bergarter rundt omkring i landet. Dette betyr at jorda fra naturens side har et bestemt innhold av tungmetaller som gjenspeiler hvilke bergarter de stammer fra. Det vil være både uklokt og praktisk umulig å sette krav til at disse tungmetallene skal fjernes på grunn av at de kan representere en forurensning. Definisjonen av hva som er forurenset grunn må derfor også ta hensyn til det naturlige bakgrunnsnivået, slik at konsentrasjoner under dette nivået ikke er å anse som forurenset.

Dersom bakgrunnsnivået for et sted er 14 mg/kg for arsen (As) vil en jordkonsentrasjon på 12 mg/kg fortelle at jorda ikke er forurenset, selv om normverdien for As er 8 mg/kg.

Ordet ”uorganiske helse- og miljøfarlige stoffer” er brukt for å presisere at det bare er naturlige forekommende tungmetaller som kan regnes med i begrepet ”lokalt naturlig bakgrunnsnivå”. Menneskeskapte, organiske stoffer, som for eksempel PCB, regnes ikke som naturlig forekommende.

Den mest korrekte måten å bestemme det naturlige bakgrunnsnivået er å ta et tilstrekkelig antall prøver i det aktuelle området og av den aktuelle jordarten. Hvert prosjekt kan dermed selv få dokumentert bakgrunnsnivået for sitt eget område.

SFT åpner for å benytte andre gjennomførte undersøkelser fra samme område, for eksempel de undersøkelsene som er utført i byene Trondheim, Oslo og Bergen. Det er også mulig å bruke Geokjemisk atlas for Norge, del 1: Kjemisk sammensetning av flomsedimenter, utgitt av NGU/NVE i 2000 (ISBN 82-7385-192-3).

Grunn som danner syre eller andre stoffer som kan medføre forurensning i kontakt med vann og/eller luft (reaktiv jord og berggrunn)

Hovedsakelig vil dette fenomenet være knyttet til berggrunn og ikke jord og løsmasser. At berggrunnen er reaktiv, vil si at den umiddelbart setter i gang en kjemisk reaksjon i kontakt med vann eller luft. Det eneste som skal til, er at berggrunnen blir eksponert eller blottlagt. Da vil oksygenet i lufta eller i vannet starte en kjemisk reaksjon. Det er sulfider i berggrunnen som oksiderer og deretter reagerer med vann og danner svovelsyre.

Reaksjonen skjer i bergarter med et høyt innhold av kismineraler, som for eksempel alunskifer, tippmasser fra kisgruver og enkelte kisholdige gneiser og skifere. For eksempel vil en alunskifer kunne danne svovelsyre i kontakt med oksygenrikt vann. Samtidig løses det ut større mengder med jern, aluminium og mange tungmetaller og noe uran. Svovelsyren og forurensningene som løses ut kan føre til stor skade på alt liv, særlig i en ferskvannsresipient. Tilsvarende utslipp og deponering direkte i sjøvann vil representere noe mindre skade på det marine miljøet. Innholdet av uran i alunskiferen fører til dannelsen av den radioaktive gassen radon.

Den mest vanlige formen for reaktive bergarter er alunskifer. Den forekommer enkelte steder på vestsiden av Oslofjorden i et område fra Skien i sør til Mjøsa i nord. Hadeland, Toten og Hedmarken er områder med mye alunskifer i dagen. I Oslo er den vanlig i undergrunnen.

Det kan få store konsekvenser å grave/sprengne i disse bergartene eller bruke de som fyllmasse. Berggrunnen bør derfor ikke eksponeres eller blottlegges. Dersom det er nødvendig å grave eller sprengne, bør den eksponerte flaten dekket med tette masser og de utgravde og utsprengte massene må disponeres på en betryggende måte og et sikkert sted, jf. § 2-5, annet ledd. Kommuner som har disse bergartene i grunnen bør opprette deponier for slike masser. Et av tiltakene på disse steder kan være å tilføre kalk eller kalkstein for å redusere surheten i massene.

1.2 Normverdi

Normverdien er den konsentrasjonen av et stoff i jord der risikoen for helse- eller miljøeffekter inntreffer for de fleste stoff. En konsentrasjon under normverdien viser at det ikke foreligger noen risiko verken for helse eller miljø. Over normverdien kan det foreligge en risiko. Det er viktig å være klar over at det ikke nødvendigvis er en risiko tilstede selv om normverdien er overskredet. For stoffene arsen, sink og krom har det også av praktiske årsaker vært nødvendig å ta hensyn til bakgrunnsnivået ved fastsetting av normverdien. Disse stoffene har derfor en teoretisk risiko i seg, selv om konsentrasjonen ligger under normverdi. Det er viktig å understreke at disse justeringene ikke gir økt helserisiko.

Normverdiene er satt med bakgrunn i den kunnskap som finnes om de enkelte stoffene. Dette er oppsummert i Aquateams rapport nr. 06-039: "Oppdatering av bakgrunnsdata og forslag til nye normverdier for forurenset grunn". Rapporten er tilgjengelig på nettsidene til Statens forurensningstilsyn.

1.3 Akseptkriterier

Akseptkriteriene kan beregnes med bakgrunn i hvilke eksponeringer mennesket (eventuelt miljøet) blir utsatt for i kontakt med en eller flere miljøgifter. Eksponeringen vil variere med den arealbruken området har. Vanlige eksponeringer i grunnforurensning er oralt inntak av jord eller støv, hudkontakt med de samme, innånding av støv eller gass og inntak av drikkevann, grønnsaker eller fisk påvirket av en forurensning. Alle disse eksponeringene kan uttrykkes matematisk og beregnes. Det er laget en modell for dette. En lenke ligger på SFTs nettsider www.sft.no, og modellen ligger på nettsidene til Miljøringen, www.miljoringen.no.

For å forenkle bruken av akseptkriteriene, vil SFT utarbeide standardiserte akseptkriterier for flere ulike arealbruksformål. Disse kriteriene, som benevnes tilstandsklasser for forurenset grunn, etableres for å kunne gi føringer for hvor høye konsentrasjoner av miljøgifter som er helsemessig akseptabelt for å kunne brukes til en bestemt arealbruk. Forurensningsmyndigheten kan bestemme at bare grunn av en viss tilstandsklasse kan brukes til enkelte typer arealbruk. Veilederen vil inngå i SFTs informasjons- og veiledningsmaterieell for forurenset grunn.

2. § 2-4 Krav om undersøkelser

Tiltakshaver har et ansvar for å vurdere om en eiendom kan være forurenset, jf. § 2-4. Dette skal blant annet være vurdert og eventuelt tatt hensyn til, jf. §§ 2-5 og 2-6, ved oversending av melding eller søknad til kommunen etter plan- og bygningsloven.

2.1 Er det sannsynlig at eiendommen er forurenset?

Dersom det er grunn til å tro at en eiendom er forurenset, må tiltakshaver undersøke om dette er tilfelle, og i så fall finne ut hvor omfattende forurensningen er.

Det er grunn til å tro at en eiendom kan være forurenset dersom den en gang i tiden har vært brukt til formål som f.eks.:

- industrivirksomhet
- bensinstasjon eller tankanlegg
- mekanisk verksted eller skipsverft
- bilverksted
- galvaniseringsverksted
- impregneringsverk
- avfallshåndtering og deponivirksomhet
- sted hvor det har vært gjennomført en ufullstendig opprydding på tidligere forurenset tomt.

I større byer må det påregnes at jorda i eldre og sentrale bydeler kan være forurenset. På slike steder er ofte jordmassene gjenbrukt flere ganger. I eldre tider ble det gjerne også plassert annet avfall i byggegroppen.

Aktuelle kilder til informasjon om eiendommen kan være:

- matrikkelen hvor opplysninger om forurenset grunn skal fremgå
- kommunen, som blant annet kan gi opplysninger om reguleringsbestemmelser og eiendomshistorie
- Grunnforurensning (SFTs database over forurenset grunn), som viser eiendommer hvor det er registrert eller er begrunnet mistanke om forurensning i grunnen, se www.sft.no/grunn

I tilfeller som nevnt ovenfor skal grunnforholdene undersøkes nærmere. Undersøkelser skal utføres i hht. NS-ISO 10381-5 og tilhørende veiledere.

Hvis det ikke er holdepunkter for å tro at grunnen kan være forurenset, stilles det heller ikke krav om nærmere undersøkelser.

Resultatene vedlegges eventuell melding eller søknad etter plan- og bygningsloven, som sendes kommunen.

2.2 Undersøkelser for å avklare om grunnen er forurenset

Etter den innledende studien skal den orienterende undersøkelsen som et minimum fastslå om grunnen som terrenginngrepet skal utføres i, er å anse som forurenset, jf. definisjonen i § 2-3.

Undersøkelsene må dermed som et minimum omfatte de delene av eiendommen hvor forurensning mest sannsynlig vil finnes og de kjemiske stoffene som antas å kunne forekomme i forhøyede konsentrasjoner. Det påhviler derfor tiltakshaver et stort ansvar med å forsikre seg om at all tilgjengelig informasjon som kan fortelle noe om forurensningens utbredelse, er innsamlet. Nærmere beskrivelse av hvordan disse kan gjennomføres, finnes i NS-ISO 10381-5 og tilhørende veiledere.

Listen over stoffer i vedlegg 1 er ikke å betrakte som fullstendig. Tiltakshaver har en selvstendig plikt til å vurdere om også andre stoffer enn de på listen, kan være relevante for undersøkelsen i forhold til eiendommens historikk og som kan medføre helse- og miljøfare. Nærmere informasjon om hvordan normverdier for stoffer som ikke er på listen i vedlegg 1 skal beregnes, finnes på sft.no.

2.3 Videre undersøkelse av forurensningen

Hovedundersøkelsen skal gi tilstrekkelig grunnlag til å avgjøre om forurensningen på eiendommen innebærer en risiko for forurensning av omgivelsene slik den ligger eller som følge av det planlagte terrenginngrepet. Undersøkelsene skal også se på hvilke konsekvenser det vil ha for berørte resipienter og arealer ved å la forurensningen ligge. Dette innebærer at utbredelse og aktuelle eksponeringsveier for forurensningen må klarlegges og at eventuelle konflikter mellom påvist forurensning og bruk av eiendom og resipient, må vurderes. Dette er beskrevet i Norsk Standard NS-ISO 10381-5 og SFTs veiledere om forurenset grunn som ligger på sft.no.

Vurderingen skal konkludere med om det er behov for tiltak mot forurensningen eller ikke, og en plan for dette skal utarbeides (tiltaksplan).

Tiltaksplanen, jf. § 2-6, oversendes kommunen som vedlegg til søknad eller melding etter plan- og bygningsloven.

Konklusjonene og anbefalingene i miljøundersøkelsene skal begrunnes, og usikkerheten i resultatene skal kommenteres i rapportens oppsummering/konklusjon.

Ytterligere undersøkelser kan bli nødvendig dersom informasjonsgrunnlaget ikke er godt nok til å trekke sikre konklusjoner i vurderingene. Dette kan for eksempel være knyttet til spesielle klimatiske forhold, behov for å få vurdert flere miljøfarlige stoffer m.m. I noen tilfeller kan det være enklere og rimeligere å gjennomføre oppryddingstiltak enn å fortsette med detaljerte undersøkelser.

3. § 2-5 Krav om tiltak ved terrenginngrep i forurenset grunn

Det meste av veiledning til denne paragrafen er slått sammen med veiledningen til § 2-6 og ligger der.

Disponering av forurenset masse på eiendommen er tillatt så lenge dette ikke innebærer at akseptkriterier, jf. § 2-3d og § 2-5a overskrides. Redeponering og isolering av forurenset masse på eiendommen som overskrider disse grensene omfattes ikke av forskrift om deponering av avfall, men krever tillatelse etter forurensningsloven § 11. Fylkesmannen er forurensningsmyndighet i disse sakene.

SFT kan etter søknad og med hjemmel i forurensningsforskriften § 41-4, gi dispensasjon fra § 2-5, annet ledd, i det enkelte tilfellet. Et sentralt moment i en slik vurdering, er om den omsøkte disponeringen vil medføre en helse- eller miljørisiko.

4. § 2-6 Krav til tiltaksplan

Før et terrenginngrep i forurenset grunn kan starte opp, skal det foreligge godkjent tiltaksplan. Nedenfor gis en redegjørelse for hvordan arbeidet med en tiltaksplan bør gjennomføres for å oppfylle kravet i forurensningsforskriften § 2-6. Dersom terrenginngrepet også krever melding eller søknad etter plan- og bygningsloven, skal tiltaksplanen sendes kommunen senest ved søknad om igangsettingstillatelse. Det kan imidlertid være en fordel å sende inn tiltaksplanen så tidlig som mulig, da saksbehandlingstiden, spesielt for kompliserte saker, kan være lang.

Alle konklusjoner og sentral dokumentasjon skal presenteres på en måte som er forståelig for aktuelle målgrupper, det vil si beslutningstakere, berørte parter, naboer og andre interesserte.

4.1 Hva skal tiltaksplanen gi svar på?

4.1.1 Tiltaksplanen skal sikre ønsket miljøkvalitet (jf. § 2-5 a)

Tiltaksplanen skal ta utgangspunkt i planlagt bruk av eiendommen og hvilke krav dette stiller til maksimale konsentrasjoner av ulike miljø- og helseskadelige stoffer, jf. beskrivelser om tilstandsklasser i SFTs veiledning. I tillegg skal tiltaksplanen ta utgangspunkt i brukerinteresser og/eller verneinteresser knyttet til arealer og resipienter som kan utsettes for forurensning fra eiendommen. Videre skal planen ta for seg hva dette eventuelt tilsier av tiltak for å unngå forurensningsrisiko knyttet til terrenginngrepet eller i form av avrenning fra eiendommen.

Berørte bruker- og/eller verneinteresser kan være nedfelt i lokalt eller regionalt fastsatte mål for miljøkvalitet i vannforekomster, reguleringsbestemmelser fastsatt av kommunen, nasjonale krav til drikkevannskvalitet, eller det kan være spesielt bevaringsverdige arter som vil være avgjørende for kravet til miljøkvalitet. Det bør fremgå av tiltaksplanen om det eksisterer slike miljømål eller andre viktige brukerinteresser og verneverdier knyttet til berørte arealer eller resipienter.

Dersom normverdiene eller bakgrunnsnivået ikke er overskredet, noe som betyr at grunnen ikke er definert til å være forurenset etter § 2-3, angir dette at forurensningsnivået med stor grad av sikkerhet ikke vil gi negative helse- eller miljøeffekter. Det er dermed ingen risiko for at jordmassene vil kunne skade mennesker og heller ikke føre til utlekking til miljøet. Alle miljühensyn kan da sies å være ivaretatt for alle aktuelle bruksformål.

I de tilfellene der grunnen er definert å være forurenset etter § 2-3, skal det framlegges en tiltaksplan. Denne vil være basert på undersøkelser og vurderinger for å finne fram til hvilke konsentrasjoner som kan aksepteres i lys av den bruk som planlegges av eiendommen og andre stedegne forhold. Det er naturlig i denne sammenheng å bruke tilstandsklassene for jord som referanse for hva som kreves av tiltak og opprydding. I noen tilfeller kan det være ønskelig å legge et høyere ambisjonsnivå til grunn – både sett fra tiltakshavers, kommunens

og miljøinteressenes side. I prosjekter med høy miljøprofil og i vernede områder er dette særlig aktuelt.

4.1.2 Anleggsarbeidet skal ikke føre til forurensning (jf. § 2-5 b)

Tiltaksplanen må beskrive hvilke tiltak som tenkes gjennomført for å sikre nødvendig miljøkvalitet for eiendommen og unngå forurensning av berørte arealer og resipienter. Det skal herunder redegjøres for hva som vil bli gjort for å hindre skadelig forurensning i forbindelse med graving, mellomlagring på egen tomt og øvrig anleggsarbeid. Eksempler på aktuelle tiltak kan være utgraving og sortering av forurensete masser etter forurensningsgrad, behandling på stedet eller ved annet godkjent mottaks-/behandlingsanlegg, forsegling, etablering av eget deponi, overvåking m.m. Dette gjelder også dersom massene skal legges tilbake på samme tomt.

Mellomlagring og transport av forurensete masser skal foregå slik at spredning av forurensning hindres. Slik spredning kan skje via utvasking, avrenning, støvflukt og tilsvarende.

4.1.3 Disponering av forurensete masser skal være forsvarlig (jf. § 2-5 b og 2. ledd)

I tiltaksplanen må det redegjøres for hvordan forurensete masser vil bli håndtert på en miljømessig forsvarlig måte. Med forurensete masser menes her bare masser som er definert som dette etter § 2-3.

Redegjørelsen skal vise om massene søkes levert ved godkjent deponi/mottak eller om det legges opp til disponering av massene i samsvar med særskilt tillatelse fra Fylkesmannen. Tillatelsen fra Fylkesmannen må vedlegges tiltaksplanen. Eventuelt må tillatelsen ettersendes kommunen før tiltaksplanen kan godkjennes.

Disponering av forurenset masse på eiendommen er tillatt så lenge det innebærer at normverdi, bakgrunnsnivå eller akseptkriterier for de ulike brukskategoriene ikke er overskredet. Redeponering og isolering av forurenset masse omfattes ikke av avfallsforskriften, men krever tillatelse etter forurensningsloven § 11. Slik tillatelse gis av Fylkesmannen. Godkjenning av tiltaksplan som omfatter redeponering og isolering, er å betrakte som tillatelse etter forurensningsloven § 11.

Dersom massene er å anse som farlig avfall, jf. avfallsforskriften kap. 11 om farlig avfall, skal massene leveres til mottak for slike masser.

5. § 2-9 Gjennomføring av tiltak, rapportering m.m.

Tiltakshaver skal under arbeidets gang kunne dokumentere at terrenginngrepet skjer i samsvar med forskriften og godkjent tiltaksplan. Om det senere oppstår behov for å gjøre endringer i forhold til godkjent plan, må endringene godkjennes av kommunen.

Umiddelbart etter at tiltakene er gjennomført, skal tiltakshaver rapportere til kommunen om gjennomføringen av tiltaket sett i forhold til tiltaksplanen med eventuelle godkjente endringer. Det gjelder selv om det pågår overvåking.

Kommunen rapporterer til SFTs database Grunnforurensning. Rapporteringen skjer elektronisk via "Informer oss om forurenset grunn" på www.sft.no/grunn.

Kommunens rapporteringsplikter er omtalt i ”Retningslinjer for kommunens rapportering etter forurensningsforskriften kapittel 2 om opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider”. Dokumentet ligger på SFTs nettsider.

Etter at tiltakene er gjennomført, kan etterkontroll være påkrevd for å dokumentere at tiltakene har fungert etter hensikten. Tiltak som betinger eller innebærer overvåking i ettertid, må i tillegg rapporteres regelmessig i henhold til kommunens krav, samt når overvåkingen avsluttes.

6. § 2-10. Plikt til å stanse igangsatt terrenginngrep dersom det oppdages forurensning i grunnen

Tiltakshaver må ha en beredskapsplan for å oppdage forurensning i grunnen som ikke var kjent før gravearbeidene startet. Når en forurensning oppdages har tiltakshaver likevel lov til å fortsette arbeidene i den grad det er nødvendig for å redusere eller stanse forurensning eller fare for forurensning.

Hvordan oppdage ukjent, forurenset masse?

Forurenset masse kan oppdages ved at:

- olje eller andre kjemikalier ses og/eller luktes
- forskjellige typer rivemasser eller søppel graves fram
- arbeidere føler seg uvel (for eksempel blir kvalme og får hodepine, utslett, kløe eller neseblødning)

Hva skal gjøres når forurenset masse oppdages?

Dersom forurensning oppdages i gravemassene eller mistanke om forurensning oppstår, må arbeidene stanses og faglig ekspertise tilkalles.

Tiltak som er nødvendige for å hindre akutt spredning av forurensning, må iverksettes. Ved akutt forurensning eller fare for akutt forurensning fra olje eller kjemikalier, varsles det lokale brannvesenet.

Aktuelle umiddelbare tiltak

For å hindre videre spredning kan følgende utføres:

- Grave opp de forurensete massene og lagre disse i for eksempel containere.
- Pumpe opp flytende forurensning og lagre, eventuelt å slippe på avløpsnett etter tillatelse fra kommunen.
- Legge ut absorpsjonsmaterialer ved lekkasje.
- Dekke til de eksponerte forurensete massene for å hindre utvasking, avrenning, støving og lignende.

Hvordan unngå helseskader ved arbeid med forurenset masse?

Forurenset masse kan på sikt eller umiddelbart føre til ulike helseskader. For å hindre dette bør det iverksettes tiltak for å hindre eksponering. De viktigste tiltakene er bruk av verneutstyr, samt å praktisere personlig hygiene. Verneutstyr skal alltid foreligge før arbeidene starter på et sted med forurensninger i grunnen.

Statens forurensningstilsyn (SFT)

Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo

Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00

Telefaks: 22 67 67 06

E-post: postmottak@sft.no

Internett: www.sft.no

Utførende institusjon Statens forurensningstilsyn	Kontaktperson SFT		ISBN-nummer
	Avdeling i SFT Kjemikalieavdelingen		TA-nummer 2548/2009
Oppdragstakers prosjektansvarlig	År 2009	Sidetall 12	SFTs kontraktnummer
Utgiver Statens forurensningstilsyn	Prosjektet er finansiert av Statens forurensningstilsyn		
Forfatter(e) Hans Jørund Hansen (SFT)			
Tittel - norsk og engelsk Forurensningsforskriften kapittel 2, opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider – Veileder til forskriften The regulation of pollution chapter 2, remediation of contaminated sites under construction – Guidelines to the regulation			
Sammendrag – summary Denne veilederen gir praktisk informasjon til utvalgte paragrafer i forskriften. Den omhandler ikke undersøkelser av forurenset grunn eller tilsvarende. This guideline gives some practical information about selected sections in the regulation. It does not include guidelines for the assessment of contaminated sites.			
4 emneord Forurensningsforskriften Bygge- og gravearbeider Forurenset grunn Veileder	4 subject words The regulation of pollution Construction Contaminated sites Guidelines		

Statens forurensningstilsyn

Postboks 8100 Dep,
0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@sft.no
www.sft.no

Om SFT

Statens forurensningstilsyn (SFT) er et direktorat under Miljøverndepartementet med 300 ansatte på Helsefyr i Oslo. SFT arbeider for en forurensningsfri framtid. Vi iverksetter forurensningspolitikken og er veiviser, vokter og forvalter for et bedre miljø.

SFTs hovedoppgaver er å:

- overvåke og informere om miljøets tilstand og utvikling
- utøve myndighet og føre tilsyn etter forurensningsloven, produktkontrollloven og klimakvotelloven
- styre og veilede fylkesmennenes miljøvernavdelinger innen SFTs ansvarsområder
- gi råd til Miljøverndepartementet og tydeliggjøre behovet i sektorene for økt miljøinnsats
- delta i det internasjonale miljøvernssamarbeidet og utviklingssamarbeidet på miljøområdet

TA-2548/2009